

Θεομιώζικα Νέα

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΔΡΥΟΠΙΔΕΩΝ

Διευθύνονται
Από Συντακτικήν Επιτροπήν

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΦΙΛΙΠΠΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΠΕΙΡΑΙΩΣ 44

ΕΤΟΣ Ε'
Αριθμός φύλλου 58

28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940

ΜΙΑ ΕΠΙΕΤΕΙΟΣ

Στο κατοικύλισμα των αίωνων που σαν πελώρια κτήματα καταπίνουν πολιτισμόν, κοινωνίες, έθνη και λαούς εύφασκεται η Έλλάς από τριών χιλιάδων έτών και πλέον.

Οι αιώνες δεν την κατεβρόχθησαν. Είναι θαύμα. Θαύμα όμως όχι υπερφυσικών. Φθάνει να ρίξουμε πίσω μας μια ματιά, στην ιστορία και θα δούμε τα πολυμερή κατορθώματα των Ελλήνων.

Αυτές τις μέρες γιορτάζουμε μια επέτειο φωτεινή στην ιστορία μας : Την 28η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940. Λεωιάσαμε ολόκληρα χρόνια έπεισαν από την γροίφα εκείνη ημέρα του Οκτωβρίου που μας ξόπησαν άγρια οι καμπάνες και οι σειρήνες.

Τί συμβαίνει : ρωτούσε ό ένας τόν άλλον.

Η Ιταλία μας έχηρξε τόν πόλεμο. Γιατί : Γιατί δεν παραδώσαμε την Ελλάδα μας στον Μουσολίνι άνευ όρων.

Φτωχέ Μουσολίνι ! Τόσο άφελής να ήσουν άραγε : ή σέ ξεγέλασε τόν μικρό κομμάτι γής που κατέχοιμε : Δεν ήξερες όμως ότι μέσα στο μικρό μας κράτος κατοικοῦν άνθρωποι με γενναία και τολμηρή καρδιά, άνθρωποι που έδημιούργησαν ένα πολιτισμό που θα λάμπη επί χιλιάδας χρόνια : Πώς ήταν δυνατόν να ντροπιάσουμε τούς ένδόξους προγόνους μας που μας άφησαν για κληρονομία ένα ένδοξο κράτος, ένα Μινωϊκό πολιτισμό και ένα Χρυσόν αιώνα του Περιοιλέους : Να δείξουμε δειλία και να δηλώσωμεν ύποταγή στους Ιταλούς και Γερμανούς : Αυτό τόν «ΟΧΙ» που μας θυμίζει τόν «Μολών λαβέ» τού Λεωνίδα στις Θερμοπύλες και που όλος ό Έλληνας λαός βροντοφώνησε διά τόν στόματός τού ΜΕΤΑΞΑ και τού άνυπερβλήτου σέ Έθνική άρετή Βασιλέως ΓΕΩΡΓΙΟΥ Β', έστοίχισε στην Ελλάδα αίμα, καταστροφές και έρείπια.

Πόσες μάχες δεν έλλοιαν : πόσα στήτια δεν έλλεισαν : Τίποτε όμως από όλα αυτά, δεν είναι πρωτοφανές στην ιστορία μας. Και αν μας έτιθετο πάλι τόν δίλημμα, πάλι όχι θα ξαναλέγαμε. Γιατί ο λαός μας ξέρει να θυσιάζεται, και γιατί δεν είναι ή πρώτη ούτε ή τελευταία φορά που στέκεται άντιμέτωπος στο κόβη Βρόδυρο που έρχεται να βροβλώση την πατρίδα τού.

Αυτό λοιπόν άς γίνει παράδειγμα για άλλους οι όποιοι τυχόν θα ξηλέσουν την θέσιν της μικρής μας Ελλάδος και θα θελήσουν να την κατοικήσουν.

Μαρία Βλάσση (Λαρεντζάκη)

ΟΧΙ

«Οχι δέ θα περάσετε στο τόπο μας, Σταθίτες : έδώ είναι ή Έλλάδα μας ή χώρα ή ξακουστή, γιγαντωμένα άπόρρητα τά στηθα μας θα θρήτε και μία φυλή άδάμαστη στην πάλη να ριχτή.

«Οχι δέ θα πατήσετε τόν χώμα τόν βαμμένο μ' αίμα ήρώων και τρανών άπ' τόν παλιό καιρό, π' έθήριψε στο Ζάλογγο τόν χώμα τ' άγιασμένο με της θυσίας τόν άφθαστο άθάνατο χορό.

«Οχι δέ θα πατήσετε τή γή τού Λεωνίδα ξανά τις Θερμοπύλες μας έστήσαμε μαζί, για μία μεγάλη και τρανή ελεύτερη πατρίδα ό Έλλην πάντα πολεμά ελεύθερος να ζή.

MAN. MAN

Η ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ ΣΤΟ "ΠΕΡΟΚΕ,

Τά μεγάλα σέ έκταση και ώραία σέ εμφάνιση έργα που εξακολουθούν να γίνονται σήμερα στην Παναγία Κανάλλα έδωσαν άφορμή στην Διοίκηση τού Συνδέσμου Δρυοπιδών να άποφασίση μία θεατρική παράσταση. Η παράσταση αυτή θα άφινε ένα χρηματικό ποσό για να καλύψη μερικά από τά έξοδα τών έργων αυτών και παράλληλα θα ψυχαγωγούσε τά μέλη τού Συνδέσμου και όλους εκείνους τούς συμπατριώτες που, όπως πάντοτε πρόθυμοι, θα την παρακολουθούσαν.

Η παράσταση λοιπόν αυτή άπεφασίσθη από την Διοίκηση να γίνει την 26ην τού περασμένου μηνός Σεπτεμβρίου, Κυριακή πρωί στις 11. Η άπόφαση πάρθηκε από τήν Διοίκηση μία έβδομάδα περίπου πριν άπό την ημέρα αυτή, γιστί όλα συνέτρεχαν για την επιτυχία αυτής της παραστάσεως. Τά πάντα έδίδοντο δωρεάν όπως είχε δηλώσει ό Ταμίας τού Συνδέσμου κ. Τάσος Μαρτίνος και όπως ό θεός αυτού κ. Τάσος Μαρτίνος, ιδιοκτήτης τού θεάτρου «Περόκε», έπατέλαβε σέ όλα τά μέλη της Διοικήσεως. Τόν θεάτρον, οι καλλιτέχνες, οι συγγραφείς, οι μουσικοί, οι τεχνικοί και έν πάση περιπτώσει κάθε τι άλλο είχαν προσφερθεί δωρεάν

(Η συνέχεια στην σελίδα 3)

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

Ένα ισούει από σήαερον προς ψυχαγωγία τά σκαγιανά μας πηλα, χρονογράφημαίς, και καλείται προς συνεργασία, πάντοτε συμπόληνη, ή φίλον της Δρυοπίδος, διατιθέμενον να ένισχύση την προσπάθειάν μας. Την άρχή, κόμισε ή γηραιός συμπόλητης κ. Κωστής Στου. Μανωλίκιδης, όστις ως γνωστόν υπήρξε επί μακρόν χρονική περιόδοι κάτοικος τού Πειραιώς, και έδωσαν συγγραφέας ως έπαγγελματίας δημοσιογράφος επί έδρασε, και πλέον, ή Αρχισυντάκτης της «Σφαίρας» και Συντάκτης έν Πειραιά τών «Αθηναϊκών έφημερίδων «Ακρόπολις» τού ΒΛ. Γαδρηλίδη, «Εμπρός» τού Δημητρίου Καλαποθάκη, «Αστύ» τών Ρέπουλη και Κακλαράνου, κλπ.).

Τόν κάτωθι δημοσιεύμεν, χρονογράφημα (δημοσιευθέν τόν πρώτον έν τή «Σφαίρα» την 14 Νοεμβρίου 1900) άναφέρεται, εις την κοινωνικήν ζωήν τού Πειραιώς τήν έποχην, εκείνην, εις τήν ήθη και έθιμα σούης, και εις θέματα άναφερόμενα και ταύτα εις τόν Πειραιά (άλλα πάντως έδιοφεροντο) κατά τήν ώραί, εκείνην έποχην την τόνσιν άπέρριπον και άφελή, άς μας έπιτραπή να πούμε. Με τας παραδόσεις, και την κοινωνικήν αλληλεγγύην, κ.λ.π., ή όποία άπεικονίζονται εις τας γραμμάς τού χρονογράφου, και άποραεί από τας άναμνήσεις τού γράφοντος.

Έλπίζομεν ότι την καλήν αυτήν προσπάθειαν της Διευθύνσεως τών «Θερμώτικων Νέων» θ' άγνωρίσουν δρόντως οι άσυνώστατοι μας, διότι έπιθυμεί να πλουτίση τας στήλας των και με ύλη, ποικίλη, και τερπνή, εκτός εκείνης που άφορά ειδικώς την νήσον μας, και την Δρυοπίδα ίδιον τέρας.

Τόν χρονογράφημα τού κ. Μανωλίκιδη έχει ως έξης :

ΔΙΠΛΗ ΨΥΧΡΟΛΟΥΣΙΑ

Λεπία, λεπτότοτα, σταγόνες βροχής έπιπτον επί τών οδών τού Πειραιώς με τόν σιγαλό εκείνο μουρμουρητό, που τόνσιν έκνευρίζει τας μελαγχολικάς φύσεις. Ο εύρονός σκεπασμένος από πυκνά έλαφ έσχηματίζει ένα υδίοπέρροστον μονοβδόχρον στρώμα, που άνελεύθετο σιγά-σιγά σέ λεπτή βροχή Χρυσάι τις δέσμοι ήλιακών ακτίνων προσεπάθουν να διαλύσουν τά σύννεφα, και άπλωθούν άπαλά επί της χλόης τών καταφυγών κήπων. Άλλά νέα προσετιθέντο βαθμηδόν σύννεφα, και ή βροχή έπιμονώτερα μετέβαλλε τούς δρόμους εις τέλματα.

Ο ήρωας τού χρονογράφου έβάδιζεν άμέριμνος επί της λεωφόρου Σωκράτους, κάτωθι τού Δημοτικού Θεάτρου, χωρίς να δίνη προσοχή στη σιγαλή βροχή που έπεφτε. Χωρίς όμπρέλλα, φαιδρός σχεδόν έν άντιθέσει προς τά φαία δάκρυα τού αύρανού, μειδιών ενίοτε αύταρέσκως, υπό την έπήρειαν τής οίδε, ποίαν, εύχαρίστην σκέψων, κατέβαινε μέχρι της γνώσεως τού Θεάτρου, και έπειτα ανέβαινε πάλιν προς τόν Λεωφόρον. Εκεί έστέκετο από καιρού, εις καιρόν και έρριπτεν έρευνητικών βλέμμασιν προς τόν βάθος της λεωφόρου, προς τήν Κωστήν, παρατηρούσε τόν ρολόι τού, κ' εξακολουθούσε τόν περίπατόν του, άδιαφορών προς τά περίεργα βλέμματα τών διεδοτών.

Κάποιο στιγμή διέκρινε τέλος τή σιλουέτα χαριστάτου γυναικείου σώματος, που διεγράφετο παρ' τόν κήπον της Τερμίδας. Έβάδιζε γρήγορα προς τόν Δημοτικόν Θεάτρον, άναυρόουσα όσο μπορούσε πιο πολύ τόν από μπλε μερινό φό-

(Η συνέχεια εις τήν σελίδα 2)

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Έσωτερικού Δρχ. 30.—
Διά τα μέλη του Συνδέσμου δωρεάν
Έξωτερικού Δολ. 6

Διαχειριστής

Ο Ταμίας του Συνδέσμου

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ άρθρῳ 6 § 1 τοῦ
Α. Ν. 1092/1938.

Υπεύθυνος: ΣΤΕΦΑΝΟΣ Φ. ΦΙΛΙΠΠΑΣ

Δημοσθένους 33 - Καλλιθέα

Προϊστ. τυπογραφείου: Φρ. Μαλατέστας

Κατοικία: Μεγάρου 9, Ἀθήναι.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

1) Παρακαλούνται τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου καὶ οἱ κ.κ. Συνδρομηταὶ τῆς Ἐφημερίδος «Θερμιώτικα Νέα» ὅπως ὁσάκις ἀλλάσσουν διευθύνειν νὰ τὸ γνωρίζουν ἐγκαιρῶς εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Συνδέσμου Πειραιῶς 44. Τὸ αὐτὸ παρακαλοῦμεν νὰ πράττουν καὶ οἱ μὴ λαμβάνοντες τὴν ἐφημερίδα.

2) Ἐπίσης παρακαλοῦνται οἱ μακρὰν τῶν Ἀθηνῶν διαμένοντες «Μέλη τοῦ Συνδέσμου» καὶ Συνδρομηταὶ ἐφημερίδος «Θερμιώτικα Νέα», ὅπως ἐμβάδουν τὴν ἐτήσιαν συνδρομὴν τῶν ἐκ δρχ. τριάκοντα εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Συνδέσμου Πειραιῶς 44, Ἀθήναι.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΔΡΥΟΠΙΔΑ

- 1) Ἡ κ. Νίκη Κωνσταντοῦ Φαραρᾶ ἔτεκε ἄρρεν.
- 2) Ἡ κ. Αἰκατ. Ἀντωνίου Γονιδάκη ἔτεκεν θῆλ.
- 3) Ἡ κ. Ἀντωνίου Εὐαγ. Ζαμπέτα ἔτεκεν ἄρρεν.
- 4) Ἡ κ. Εἰρήνη Πέτρου Γκαυρᾶ ἔτεκεν ἄρρεν.
- 5) Ἡ κ. Μαρία Ἑμμ. Μαρτίνου ἔτεκεν ἄρρεν.
- 6) Ἡ κ. Ἑλένη Ἀντ. Γαρδερᾶ ἔτεκεν θῆλ.
- 7) Ἡ κ. Μαρία Ἰωάννου Φιλίππου ἔτεκεν θῆλ.
- 8) Ἡ κ. Μαρία Ἑμμ. Γονιδάκη ἔτεκεν θῆλ.
- 9) Ἡ κ. Μαρία Γεωργίου Βιτάλη ἔτεκεν θῆλ.
- 10) Ἡ κ. Ἄννα Ἀδρέου Μαρτίνου ἔτεκεν ἄρρεν.
- 11) Ἡ κ. Κωνσταντῆ Δ. Μπασιρῆ ἔτεκεν θῆλ.
- 12) Ἡ κ. Αἰσθητὴ Γεωργ. Λαρεντζάκη ἔτεκεν θῆλ. ἐν Ἀθήναις.
- 13) Ἡ κ. Ἀργυρῶ Μαρκεῦ Γιαννικοῦ (τὸ γένος Γ. Μαρτίνου) ἔτεκεν ἄρρεν εἰς Ἀθήνας.
- 14) Ἡ κ. Ἑλένη Δημ. Γκαυρᾶ ἔτεκεν θῆλ. εἰς Ἀθήνας.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ ΕΙΣ ΔΡΥΟΠΙΔΑ

- 1) Ἐβαπτίσθη τὸ τέκνον τοῦ κ. Ἀντωνίου Γεωρ. Γονιδάκη ὀνομασθῆν Φαραγκάκης, ἀδελφὸς ὁ κ. Απόστολος Λαρεντζάκης.
- 2) Ἐβαπτίσθη τὸ τέκνον τοῦ Ἑμμανουὴλ Γεωρ. Μαρτίνου ὀνομασθῆν Ἀλέξανδρος, ἀδελφὸς ὁ κ. Γεώργιος Βαρ. Μαρτίνος.
- 3) Ἐβαπτίσθη τὸ τέκνον τοῦ Ἀδρέου Ἑμμαν. Μαρτίνου ὀνομασθῆν Ἑμμανουήλ, ἀδελφὸς ὁ κ. Αἰκατερίνη Κ. Ζαμπέτα.

ΓΑΜΟΙ

Ο κ. Δημήτριος Ἑμμαν. Καλλήλας καὶ ἡ Δε. Κουλα Βαλληνδρά ἐτέλεσαν τοὺς γάμους τῶν ἐν Ἀθήναις.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Ο Ἀντώνιος Ἰωάννου Γονιδῆς, ἐτῶν 67, ἀποβίωσεν ἐν Ἀθήναις.

ΔΩΡΕΑΙ

1) Ἡ κ. Αἰκατερίνη Ν. Γουιανοπούλου μᾶς ἀπέστειλεν δραχμὰς 250 ὑπὲρ τοῦ ἡλ(σ)μοῦ τῆς Παναγίας Κατάλλας εἰς μνήμην τῆς ἀδελφῆς τῆς Ἀννης Γ. Μπαλαγῆ.

2) Ο κ. Σόλων Κοντοφρύδης, ὁδοντίατρος, ἐδωρήσεν τὸ ποσὸν τῶν δρχμῶν 100 διὰ τὴν ἀγορὰν τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ἀγίων. Ἀποστόλων Δρυοπίδος.

ΕΠΑΞΙΑ ΠΡΟΑΓΩΓΗ

Ο ἐκλεκτὸς συμπατριώτης μας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΓΑΡΔΕΡΗΣ προήχθη εἰς Ὑπολοχαγὸν Τ. Σ.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου Δρυοπίδων τὸν συγχαίρει καὶ τοῦ εὐχεται καὶ εἰς ἀνώτερα.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Αἱ διαφομίσεις προπληρώνονται. Παρακαλοῦνται λοιπὸν οἱ θέλοντες νὰ δημοσιεῦνται αἱ ἀγγελίαι των καὶ αἱ διαφοροὶ διαφομίσεις κλπ. ὅπως ἐμβάζουν τὸ κείμενον μετὰ τῆς τιμῆς τῆς δημοσιεύσεως — (3) τρεῖς δρχμὰς ὁ στίχος κατὰ δημοσίευσιν.

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν ἀποστελλόμενα θέματα δέον νὰ φέρωσιν ὑπογραφήν καὶ διευθύνειν ἄλλως δὲν θὰ δημοσιεῦνται. Ἐπίσης νὰ εἶναι γραμμένα ἐπὶ τῆς μίας πλευρᾶς τοῦ χαρτοῦ.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ : Πετρελαιομηχανὴ τύπου Doidge 600 στροφῶν ἰπποδυνάμει 12 ἵππων εἰς ἀρίστην κατὰστασιν.

Αὕτη εὐρίσκεται εἰς τὰ Συνεργεῖα Ἀδελφῶν ΒΕΡΡΟΥ, ὁδὸς Σπύρου Πάτου 11 Βοτανικός. Τηλέφωνον 56.332 ὅπου οἱ θευλόμενοι δύνανται νὰ ἀπευθύνωνται.

—Ο συμπολίτης μας κ. Γεώργ. Θεοδ. Λελοῦδας ἐργάζεται ὡς συνεταιρὸς εἰς τὸ ἐπὶ τῆς οδοῦ Δημοσθένους 1 ἐστιατόριον (Πλατ. Δεληγιάννη, Κεντρικῆς ἀγορᾶς Πειραιῶς) καὶ ἔχει τὴν διαθέσιν νὰ ἐξυπηρετῇ τοὺς ταξιδεύοντας συμπολίτας μας, καὶ εἰς περίπτωσιν μὴ ἐγκαιροῦ ἀναχωρήσεως τοῦ ἀτμοπλοίου δύνανται οἱ ταξιδεύοντες ἢ οἱ ἀποστελλόντες νὰ ἀφῆναι τὰς ἀποσκευὰς των εἰς τὸ ὡς ἂν κατὰστημὸν των καὶ νὰ ἀποφεύγουν κόπους καὶ ἐξόδα.

Συνιστῶμεν τὴν καλὴν διαθέσιν τοῦ προοδευτικοῦ αὐτοῦ νέου ἐπαγγελματία συμπολίτου μας καὶ τὸν εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Δι' ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Συνδέσμου Δρυοπίδων ἀπεφασίσθη ἡ ἀνέγερσις εἰς Παναγίαν Κατάλλαν ἐξ (6) δωμάτων, παραπλευρῶς τοῦ περιπτέρου καὶ ἀνωθεν δωμάτων Κανελλοπούλου.

Μέχρι σήμερον ἐδήλωσαν :

1) Ἑλένη ΤΑΤΣΗ — Αἰκατερίνη ΦΙΛΙΠΠΑ

2) Ἀντώνιος Ἑμμαν. ΚΟΚΚΙΝΟΓΕΝΗΣ

3) Ἀνώνυμος

Αὐγουστάς ΡΕΜΟΥΝΔΟΣ

Ὑπελείπονται δύο (2) δωμάτια. Θέα καὶ θέσις ἐξαιρετικῇ. Ἐκαστὸν δωμάτιον θὰ στοιχίσῃ περίπου (10) δεκά χιλιάδας δρχμὰς (νέας). Οἱ θευλόμενοι ὅς σπεύσων νὰ δηλώσων ἐγγράφως.

Ο Πρόεδρος

Στέφανος ΦΙΛΙΠΠΑΣ

ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΓΙΑΣ ΑΝΝΗΣ

Κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σύρου κ. Φιλαρέτου, τὸ νέο ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀγίας Ἀννης, ἀπετελέσθη ἐκ τῶν κατωθι : 1) Κωνστ. Γονιδάκης, 2) Παναγιώτης Σ. Παπαγεωργίου, 3) Παύστος Ν. Φιλίππου καὶ 4) Ἀντώνιος Γερ. Μαρτίνος

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

ρεμὰ τῆς, ἀφίενται ἐπὶ ἀκάλυπτη εὐτραφὴ κήμην ὠρίμου πλέον κατὰ τὴν ἡλικίαν γυναικός, ἀλλὰ θαυμασίας κομψότητος. Τὰ θελκτικὰ χαρακτηριστικά τῆς δὲν ἐπρόδιδαν ἡλικίαν ἀνωτέραν τῶν 35 ἐτῶν. Ἀλλ' αἱ προκλητικαὶ κομπιλότητες τοῦ ὠραίου στήθους τῆς ἐσκέπαζαν κάθε σκέψιν περὶ τῆς ἡλικίας τοῦ χαριτωμένου ἐκείνου πλάσματος.

Ὅταν ἐφθόσε κοντὰ στὸ Θέατρο, ἔρριξε ἀδιαφορὸν βλέμμα πρὸς τὸν ὁφθαλμοτροπὸν αὐτὴν (κατὰ τὴν ἀμίμητη ἔκφασιν τοῦ Ροῖδου) ἡρώα μας, ὅστις ἐφιθύρῃσε μεταξὺ τῶν ὁδόντων του. «Αὕτη» εἶναι. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ἐμυρομούρισε. Καὶ τὴν παρακολούθησε μὲ τὰ βλέμματα καὶ... τὰ πόδια του μέχρις ἐμφορικοῦ καταστήματος, στὸ ὅποιον εἰσῆλθε ἐκείνη, προφανῶς μόνον γιὰ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἐκεῖ παρουσίαν τῆς, καὶ, ποῖός ἔβρει, πιδὸν περιμένονσα... Κατόπιν ἐπανεστράφη στὰ βήματά τῆς, καὶ ἤρχισε νὰ φεύγῃ μὲ ταχύτερα βήματα τώρα.

Ὁ ἥρωας μας, ποὺ ἀπὸ τινων στιγμῶν εἶχε γίνῃ ἡ σκιά τῆς, τὴν ἐπλησίωσε, ἔδωξε δύο—τρεῖς φοραὶς διὰ νὰ προκαλέσῃ τὴν προσοχὴν τῆς, ἔδωσε ὅσο μπορούσε περισσότεραν ἐρωτικὴν ἔκφασιν στὰ βλέμμά του καὶ μὲ περιπαθὴ καὶ μελωδικὴ φωνὴ δὸν Ζουὰν τῆς εἶπε, ἐκτείνων τὸν βραχίονά του εἰς τοαγικὴν χειρονομίαν, ποὺ θὰ ἐξήλεγε καὶ ὁ ὑπερβολικώτερος τῶν ἡθοποιῶν.

—Γιατί μὲ ἀποφεύγεις ἀγγαλέ μου;

Ἐκείνη ἐστράφη μειδιῶσα εἰρωνικῶς, ἔκαμε ἓνα ἀδιόρατο σχεδόν, εἰς τὸ σκιάφως, κίνημα ἀδιαφορίας, καὶ ἐξηκολούθησε σιωπῶσα τὸ δρόμὸ τῆς.

Ἡ σιωπὴ αὕτη καὶ ἡ ἀδιαφορία τῆς δὲν τὸν ἐνθουσίασαν δέδαια, ἀλλὰ δὲν ἔχασε καθόλου τὸ θάρρος του. Εἶχε τὴν ἐμπιστοσύνην... στὰ θέλητρά του! Τούναντιον. Ἐτοποθετήθη παραπλευρῶς τῆς τώρα καὶ ἀπεπειράθη νὰ περιβάλῃ μὲ τὸν βραχίονα τὸ χαριέστατον καὶ κομψότατον σῶμα τῆς, ἐξηκολούθησε δὲ μὲ περιπαθεστέρην φωνήν:

—Μήπως ἔχω τὸ αἰσχρὸν νὰ μὴ σὰς εἶμαι ἀρεστός; Ἀλλὰ γιατί; Σὰς εἶπαι δέδαια γιὰ μένα, προεὶ ἀποφασίσετε νὰ βῆτε πρὸς συνάντησίν μου.

Ἐκπληκτὸς ἐστράφη ἐκείνη, καὶ μὲ τὴν φωνήν, ὁ ὁποῖος κακῶς ὑπέκρυπτε χλευαστικὴν εἰρωνείαν, τοῦ ἀπήντησε:

—Ἀλλὰ δεδαίως καίετε λάθος Κύριε. Δὲν εἶμαι ἐγὼ ἐκείνη ποὺ περιμένετε...

Ἐπ' αὐτῇ, μικρὰν ἐμφάνειαν δυσσεβέσκον, δγῆκε ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ κορτάκιου μας, ὁ ὁποῖος —υποθέτετε δέδαια—ζήτησε εὐγενῶς συγγνώμην, καὶ ἔφυγε.

Κάθε ἄλλο. Ἐκατόμην δύο—τρεῖς φοραὶς καὶ ξερόδωξε σὰν φάτης Βυζαντινῆς μουσικῆς πρὸ τοῦ Χερσονησίου δ.δ.ω. μελοδραμιτικώτερον, ἔκφρασιν στὸν συμπεθεῖ ἄλλωστε τόνον τῆς φωνῆς του.

—ὦ, εἶπε Γ. οἱ εὐτυχῆς οὗτῃ συνάντησις νὰ μὴ εἶναι ἡ ἀφαιρέσις μιᾶς θελκτικῆς σχέσεως, ἐνὸς γλυκευτάτου δεσμοῦ, ὁ ὁποῖος ὑπὸ τὸς αἰσίοις οἰωνοῖς (ποὺ τοὺς δρῆκε ὁ ἀφίλοτιμός!) ἀρχίζει... Διότι ἐφευδέτο ἀναιδέστατα. Τῇ στιγμῇ ἐκείνῃ εὐρίσκοντο στὴν πλατεῖα Τερψιθέας. Καὶ ἡ στάσις τῆς κοπέλλας, καὶ τὸ κάθε τὶ γύρω τους ἐνέπνευε θλιδερὰν μελαγχολίαν. Ἡ βροχὴ ποὺ ἐπέφτε ἐξακολουθητικῶς στὰ ξερὰ φύλλα καὶ τῆς κίτρινασμέναις λόχμῃς τοῦ κήπου ἀνεδίδαν σιγαλοὺς πενθίμους κρότους, καθὼς ὁ ἀνεμὸς ἐσύριζε διὰ μέσου τῶν φοινίκων τοῦ κήπου καὶ παρυσίαζεν ἐν τῷ συνόλῳ τὴν ζοφερὰν εἰκόνα ποὺ κάθε ἄλλο, παρὰ καίσιον οἰωνοῖς ἦταν.

Ἐν ταῦτοις ὅλα αὐτὰ ἦσαν εἰσελθὼς ξένα πρὸς τὸν ἥρωά μας, ὁ ὁποῖος θερμαινόμενος ὁλονέν, καὶ εὐλακρῆς πλέον μπροστὰ στὴ γοητευτικὴ καὶ ἐξαιρετικὰ χαριτωμένη κοπέλλα, προσεπάθει μὲ χίλια κεπλιμέτα νὰ τὴν συγκαίησιν.

—Μὴ δίνετε προσοχὴν, τῆς ἔλεγε, στὰ φαινόμενα. Κρύπτω στὴν καρδιά μου θησαυροὺς εἰσθημάτων διὰ τῶν ὁποίων δύναμαι νὰ ἐμφανίσω τὸ πάθος καὶ εἰς τὴν φλογματικώτεραν φωνήν... Ἰσως στὴν τυχοῦσα αὕτη συνάντησιν νὰ βρῆτε ὅτι ἐπὶ πολὺ καιρὸν ζητήσατε ἀλλοχοῦ... Ἀλλὰ σιωπάτε. Γιατί;

Ἐφ' αὐτῇ ὅτι κάποιας κεκρωμένους χορδαῖς ἤγχιαν στὴν ψυχὴ τῆς αἰσθηματικῇ ἐκείνῃ ἐκφράσεις καὶ ἡ ἐπιμνηστικὴ τῶν ἡρώων μας. Διότι ἡ ἀγνωστὸς ἐστάθη πρὸς στιγμὴν ὡς διὰ νὰ ἀπαντήσῃ. Τοῦτο ἐπωφελήθη ἐκείνος καὶ ἠθέλησε νὰ τὴν σφίξῃ στὴν ἀγκαλίαν του. Ἀλλ' ἐκείνητος αὕτῃ ἐγλύστρησε εὐκόλα, καὶ ἔσπευσε νὰ εἰσελθῇ εἰς παρακειμένην οἰκίαν, ἴσως τὴν ἰδικὴν τῆς, ὅποτε ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς πλέους.

—Ἔχετε τίποτε ἄλλο νὰ προσθέσετε Κύριε, τὸν ἠρώτησε γελῶσα;

—ὦ, ναί! Σὲ ἀγαπῶ, σὲ ἀπαιτῶ ἐμμέλως ὅσο καὶ ἂν μὲ ἀποφεύγεις σκληρῶς...

Ἀλλὰ ἡ τελευταία συλλαβὴ ἐδούσε στοὺς σαρκαστικοὺς καυχασμούς τῆς κοπέλλας ἡ ὁποία ἐφιλοδώρησε τὸν κορτάκιον μας, καὶ μὲ τὸ γνωστὸν παράσημον τῶν... δέκα δακτύλων.

Ἀπογοητευμένος πιά, ὑστέρῃ ἀπὸ τὰς... φιλοφρονήσεις ὁ φίλος μας ἐκύταξε μὲ ἀπελπίσιν τὴν μεσοδικὴν φεῦ, φορεσίαν του, ποὺ εἶχε γίνῃ μούσκεμα ἀπὸ τὴν ἐν τῷ μεταξὺ δυσαιμώσαν βροχήν. Καὶ τράβηξε κατὰ τὸ σπῆτι του ν' ἀλλάξῃ, σκεπτόμενος τὴν μασιότητα τῶν ἐγκοσμίμων...

ΚΩΣΤΗΣ Σ. ΜΑΝΩΛΙΚΙΔΗΣ

Σημειώσεις : Γιὰ τὸ ἐπαράσημον τῶν 10 δακτύλων θὰ γράφωμε προσεχῶς στὰ «Θ. Νέα» σχετικὸ σημείωμα, ἀναφερόμενον εἰς Βουαρὸν Ἀξιωματικὸν τῆς Αὐτῆς τοῦ Ὁθωμανοῦ, ὅστις κυνηγοῦσε μιὰ Ἀθηναῖα Ἀρχοντοπούλα, σωστὴ καλλονὴ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΙΖΟΣ

Χειρουργὸς Ὄτορινολορυγγολόγος

Τήνου 18 Τηλ. 82411

Δέχεται καθ' ἐκάστην 5 — 7

Η ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ

(Συνέχεια εκ της 1ης σελ.)

για το παίξιμο της όμορφης επιθεωρήσεως «ΟΜΟΡΦΑ ΚΙ ΩΡΑΙΑ». Τα έξοδα, λοιπόν, ήταν λίγα, γιατί κι αυτός ο φόρος του δημοσίου χάρις σ'αυτήν την ενέργειάν του Γεν. Γραμματέως του Συνδέσμου κ. Φρ. Βάου ελαττώθηκε σ'αυτήν την περίπτωση ένα σημαντικό ποσό ως καθαρό κέρδος στο ταμείο του Συνδέσμου.

Απεφασίσθη λοιπόν η παράσταση όπως είπαμε παραπάνω. Πουλήθηκαν εισιτήρια και έφθασε η Κυριακή. Οι συμπατριώτες την ημέραν αυτή άρχισαν να καταφθάνουν στο «Περοκέ» από πολύ πιο νωρίς από την ώρα που θα άρχιζε η παράσταση, αλλά περιλυτοί πάλιν έφευγαν στο άκουσμα ότι η παράσταση αυτή, για τεχνικούς λόγους είχαν αναβληθεί.

Βέβαια δεν έλειψαν και οι περιέργοι, όπως συνήθως συμβαίνει σ'ε τέτοιες περιπτώσεις, που δεν έπίστευαν πιθανόν στους τεχνικούς λόγους της αναβολής και ήθελαν να μάθουν την πραγματική αυτήν αιτία. Έτσι αυτοί μαζεύτηκαν στο απέναντι πεζοδρόμιο του «Περοκέ» όπου παρέμειναν παραπάνω από μια ώρα μετά τις 11 συζητούντες και θέτοντες στον εαυτόν τους τόσα ερωτηματικά μεταξύ των οποίων το σπουδαιότερον αν θα μπορούσε να ξαναγίνει η παράσταση άλλη ημέρα ή είχε πια ματαιωθεί οριστικά.

Το ερωτηματικό αυτό, είναι γεγονός, ότι είχε γεννηθεί και στην Διοίκηση του Συνδέσμου και γι' αυτό τον λόγο από την επομένη ημέρα της Κυριακής άρχισε να καταβάλλει έντατικές προσπάθειες για την όπωσδήποτε πραγματοποίηση της παραστάσεως, ώστε ο Συνδεσμός να μη ζημιωθεί και έκτεθη κυρίως στους ξένους που είχαν αγοράσει εισιτήρια για να τον τιμήσουν και ενισχύσουν την προσπάθειά του.

Με την πρώτη όμως έπαφή του Προεδρείου με τους καλλιτέχνες που έγινε άμεσα μετά την αναβολή της παραστάσεως, όπως προείπαμε, άρχισε να διαφαίνεται ότι η παράσταση δεν είχε απλώς αναβληθεί, αλλά έβαινε πρὸς οριστική ματαίωση, γιατί οι καλλιτέχνες, καιτοι ήθελαν πολύ να εξυμνητήσουν τον Συνδεσμό δωρεάν, εν τούτοις δεν ήτο δυνατόν να συμφωνήσουν όλοι μαζί για την ημέρα πραγματοποιήσεως της παραστάσεως. Ω του θαύματος όμως, ο αντιπροεδρος του Συνδέσμου κ. Νίκος Αρεάλης μετέην δραστηριότητα που ανέπτυξε και τις φροντίδες που κατέβαλε κατάρθωσε ώστε να πεισθῇ ο γνωστός του, πολύ δέ συμπαθής καλλιτέχνης, κ. Χριστοφορίδης να αναλάβῃ αυτός, τελείως αφιλοκερδώς, την ευθύνη για την πραγματοποίηση της παραστάσεως. Πράγματι, χάρις στον κ. Χριστοφορίδη, στους επίσης καλλιτέχνες κ. Κοκκίνη και κ. Χατζηχρήστο, και χάρις σ'αυτήν την προσφορά του θεατρικού επιχειρηματία κ. Αρνίδη και του ιδιοκτήτη του θεάτρου συμπατριώτη κ. Τάσου Μαρτίνου, ο οποίος επίσης κατέβαλε προσπάθειες να πραγματοποιηθῇ η παράσταση και πλήρωσε μάλιστα τελικά και 600 δραχ. για τα μοναδικά έξοδα της μουσικής, η παράσταση «ΟΜΟΡΦΑ ΚΙ ΩΡΑΙΑ» πραγματοποιείται την 1η Οκτωβρίου, ημέρα Παρασκευῇ.

Το θέατρο «Περοκέ» την ημέρα αυτή, παρόλον ότι ήτο καθημερινῇ και η παράσταση άρχιζε πολύ νωρίς το απόγευμα, γεμίζει σχεδόν από συμπατριώτες και ξένους φίλους και μη συμπατριωτών. Στις 6½ ακριβώς με το τελευταίο κτύπημα του κουδουνιού εμφανίζεται στην σκηνή του θεάτρου ο πρόεδρος του Συνδέσμου κ. Στ. Φίλιππος. Η παράσταση δεν ήταν πιά σκέψη, αλλά γίνεται πραγματικότητα. Οι θεατές ξεχνούν την ταλαιπωρία τους της περασμένης Κυριακής, αφήνουν να ξεανεμισθουν πιά τα ερωτηματικά που είχαν θέσει στον εαυτό τους και με ζωγραφισμένη στο πρόσωπό τους την χαρά χειροκροτούν τον Πρόεδρο του Συνδέσμου. Ο Στρατηγός κ. Φίλιππος αισθανόμενος ικανοποίηση για όλα, λέγει άπευθυνόμενος στους θεατές:

«Αγαπητοί μας Φίλοι και Συμπατριώται,

Σας ευχαριστούμε όλους σας δια την τιμήν που μας έκανατε να έλθετε απόψε εις την διδομένην υπό του Συνδέσμου παράστασιν, αι εισπράξεις της οποίας θα διατεθούν δια

την επίσκεψιν του Ίερού Ναού της Παναγίας Κανάλλας της οποίας ο θόλος και το κωδωνοστάσιον έκινδύνευαν να καταρρεύσουν.

Ας μου επιτραπῇ να ευχαριστήσω δημοσίως τους κυρίους καλλιτέχνες και μουσικούς, οι οποίοι παρὰ την οικονομικήν των δυσχέρειαν έπροθυμοποιήθησαν να παίξουν δωρεάν.

Επίσης ευχαριστούμε θερμώς τους κυρίους συγγραφείς, τον επιχειρηματίαν και τον ιδιοκτήτην του θεάτρου κ. Τάσον Μαρτίνον δια την δωρεάν διάθεσιν του έργου, των σκηνικών και του θεάτρου».

Το τέλος του λόγου του καλύπτεται πάλιν με χειροκροτήματα και συγχρόνως η αυλαία παρουσιάζει την πρώτη σκηνή της παραστάσεως.

Οι καλλιτέχνες, οι πολύ αυτοί συμπαθείς βιοπαλαισταί που στήρσαν τον εαυτό τους από την αμοιβή της δουλειάς των για να την προσφέρουν στην μεγαλόχαρη για τα έργα που κάνει σ' αυτήν ο Συνδεσμός Δρυοπιδέων, παίζουν με έξαισιετικό κέφι και χαρίζουν δυο ευχάριστες ώρες στους θεατές των. Για το όμορφο αυτό παίξιμό τους συνεχώς χειροκροτούνται και τα χειροκροτήματα αυτά των θεατών των δεν έδειχναν μόνον την ευχαρίστησή των για το όμορφο αυτό πράγματι παίξιμό τους, αλλά και την ευγνωμοσύνην των για την τελείως δωρεάν προσφορά τους.

Έτσι η παράσταση αυτή τέλειωσε. Τα μέλη του Συνδέσμου ψυχαγωγήθηκαν. Ένα σημαντικό καθαρό ποσό από 6.500 δραχ. περίπου μπήκε στο ταμείο του Συνδέσμου. Και το «ευχαριστώ» ανήκει στους αγαπητούς καλλιτέχνες που έπαιξαν δωρεάν, στον συμπατριώτη μας ιδιοκτήτη του Θεάτρου κ. Τάσον Μαρτίνον και σ' όλους εκείνους που προσέφεραν δωρεάν την συμβολή τους ή εφρόντισαν για την επιτυχία της παραστάσεως, ως και σ' όλους που παρακολούθησαν αυτή την παράσταση.

26.10.54

N. A.

Η ΠΑΡΟΙΚΙΑ ΤΟΥ ΒΟΛΟΥ

Οι προσφιλείς μας πατριώτες του Βόλου με επί κεφαλής τον ακούραστον Νικόλαον Ίω. Φίλιπποιον, σκέπτονται πάντοτε την γενέτειράν των και την Προστάτιδά μας Παναγίαν Κανάλλαν.

Θυσιάζουν κι αυτήν ακόμη την ψυχαγωγία τους για να μπορέσουν να συμβάλλουν κι εκείνοι στην επιτυχία των σκεπών του Συνδέσμου μας. Σε μια πατριωτική συγκέντρωσι που έγινε σ'αυτάς αρχάς Οκτωβρίου στο Βόλο, παρευρίσκετο και ο εις Θεσσαλονίκην διαμένων συμπατριώτης μας κ. Φραγκίσκος Μαρτίνος, αξιωματικός Μηχανικός Β. Ν. και αντί γ' α' διαλά και χορούς συνεκέντρωσαν το ποσόν των 360 δραχμών για τα έργα της Παναγίας Κανάλλας.

Κατωτέρω παραθέτομεν τα ονόματα των συμπατριωτών μας, καθώς και το ποσόν που προσέφεραν έκαστος

1) Νικόλαος Ι. Φίλιππος	50
2) Φραγκίσκος Ι. Μαρτίνος	50
3) Ιωάννης Φ. Γονιδάκης	50
4) Γεώργιος Κορδάκης	50
5) Ιωάννης Γ. Φίλιππος	40
6) Γεώργιος Ι. Φίλιππος	30
7) Έρμανουήλ Δελσβίνιας	30
8) Ιωάννης Ν. Φίλιππος	20
9) Κων(τίνος) Φίλιππος	20
10) Ζαφείριος Ζάμφορος	20

ΠΩΣ ΣΑΣ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΤΟ ΝΗΣΑΚΙ ΜΑΣ;

Αυτό το ερώτημα έθεσαν οι Πατριώτες μας εις τον κ. Σπ. Στεφανόπουλον κατά την εις Κύθον μετάβασιν του. Ο κ. Στεφανόπουλος αντί απαντήσεως μας απέστειλε την κατωτέρω επιστολήν και ποίημα.

Πρὸς

την Διεύθυνσιν του περιοδικού
«Θερμιώτικα Νέα»
Ένταυθα

Αξιότιμοι Κύριοι,

Έσωκλείστους σας διαβιζάω μερικούς στίχους μου, γραμμένους για το νησί σας, την ωραίαν Κύθον.

Πρό τινος, κατόπιν προσκλήσεως εκ μέρους της φιλικής μας οικογενείας του Κου Γεωρ. Άγγελίδη (του παππού), έπεσκέφθην την Κύθον μαζί με την σύζυγόν μου και μας άρεσε εξαιρετικά η βαυρσοσία αυτή έκδομή, ιδίως η υπερκό-

σμια γαλήνη της Παναγίας Κανάλλας. Τις έντυπώσεις μου θέλησα να γράφω εν συντομία υπό τον τίτλον «ο παππούς και το νησί μας». Αν κρίνετε σκόπιμον και αν έχετε την ευχαρίστησιν θα έπεθυμούσατε να το συμπεριλάβετε εις τας δημοσιεύσεις σας. Θα είνε μία απάντησις στο ερώτημα «πώς σας φαίνεται το νησί μας» που μας απηύθυναν οι συμπατριώται σας, όσους έγνωρίσαμε, και θα τους δοθῇ ή ευκαιρία για μια ακόμη φορά να αντίληφθουν το πως έμεις οι ξένοι βλέπουμε το νησάκι σας και πόσο εκτιμούμε τον θησαυρό που κλείνουνε μέσα τους μερικά τέτοια κομμάτια της έλληνικής υπαίθρου.

Μετά τιμής

Σπύρος Γ. Στεφανόπουλος
όδος Εὐτυχίου Καβαλότη 15
(Μακρυγιάννη) - ΑΘΗΝΑΙ

Στο παλιό σπιτάκι του χωριού μας,
γεμάτο πρασινάδα και δροσιά,
μένει μονάχος ο καλός παπούς μας,
με τα λουλούδια του για συντροφιά

Γιατί παπού μου θέλησες
ν' άφισες γιους κι' έγγονια,
και στο σπιτάκι το παλιό
να ζήσης τόσα χρόνια;

«Τόν κόσμο κι' αν έγύρισα
κι' όσα καλά κι' αν είδα,
ποτέ μου δεν έγνώρισα
μιάν άλλη Δρυοπιδά».

«Κι' αν άποζητήσα χαρά,
γαλήνη, νοστιμιά,
δεν την έδρῃκα πουθενά
άλλου άπ' τα Θερμιά».

«Έξῃντα χρόνια έζησα
στά ξένα, κι' όμως τώρα
να μείνω θέλω στο Νησί
χωρίς να λείψω ώρα».

«Παπούς είμαι, πιστέψτε με,
σας λέω την αλήθεια,
ποτέ μου δεν άπόχτησα
καμιά κακή συνήθεια».

«Ούτε χορτί ούτε πιστά
που βλάφτουν την υγεία,
και ζω με την άπλότητα
και την Οικονομία».

«Η ευτυχία κι' ή χαρά
δεν είνε στα πολλά τα πλούτη,
μονάχα ή καλή καρδιά
βρίσκεται πάνω στη γωνιά ετούτη»

«Δεν έχει πλούσια νερά,
κάμπους, ποτάμια, μέρη δασωμένα
μα είνε όλα όμορφα και χαρωπά,
άπλά και καλοταϊριασμένα».

«Τ' ωραίο το νησάκι μας
μήν το περιφρονείτε.
Έχει άπ' όλα τα καλά,
φρέσκον άέρα και δροσιά,
χώμα καλό, χορτάρι,
γίδια, γελαδία, πρόβατα,
άμπέλια μοσχοβολητά,
και μέλι από θυμάρι».

«Είν' όλες ανεκτίμητες
αυτές οι όμορφίες του,
και δεν χορταίνεις να πλανάς
τα βλέμματα όλόγυρα,
όπου βρεθής, όπου κι' αν πās,
να δῃς τις ζωγραφίες του».

«Τα λιμανάκια οι άμμουδιές,
τα ταιριασμένα χρώματα,
λές και σε πλημμυρίζουνε
με χίλια δυό άρώματα».

«Μόνο αν πās στο Μέριχα,
στη Χώρα, στα Λουτρά,
στις Λεύκες και στον Πρόδρομο,
σε τόσα μέρη άλλα,
κι' αν τύχη να βρεθῇς πρωί
στην Παναγιά Κανάλα,
τότε μονάχα θα σκεφτῇς,
το πως και το γιατί,
βρίσκεις άνθρώπους με Καρδιά
σε τούτο το Νησί».

Σ. Σ.

Ιούλιος 1954.

